

ת"פ 33292/04/14 - מדינת ישראל נגד רומן דרוז'נין

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 33292-04-14 מדינת ישראל נ' דרוז'נין

בפני
בעניין: כבוד הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רומן דרוז'נין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אביטל פורטנוי

ב"כ הנאשם עו"ד מור עטיה ממשרדו של עו"ד קניג

הנאשם בעצמו

החלטה

פתח דבר

בפתח דבריי אציין כי בהכרעת הדין מיום 29.09.14 נפלה שגגה והושמטה הרשעתו של הנאשם בעבירה נוספת של החזקת סם לצריכה עצמית. הכרעת הדין תתוקן כך:

הנאשם יורשע בשלוש עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים") ובעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיפים 7(א) ו- 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים.

הנאשם הורשע, כאמור, על פי הודאתו, בעבירות דלעיל, בהתאם למיוחס לו בארבעת פרטי האישום של כתב האישום המתוקן.

פרט אישום ראשון

בהתאם לעובדות פרט האישום הראשון, בתחילת חודש דצמבר 2012, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה,

הגיע הנאשם סמוך לביתו של הקטין ו.ג. ברחובות ורכש ממנו "אצבע" של סם מסוכן מסוג חשיש תמורת סך של כ- 150 ₪.

פרט אישום שני

בהתאם לעובדות פרט האישום השני, ביום 28.04.13 או בסמוך לכך, פנה הקטין מ.ג. לדניאל וביקש ממנו כי ישיג לו סם מסוכן מסוג חשיש או גראס תמורת סך של 200 ₪. הקטין מ.ג. העביר לידיו את הכסף למחרת היום. בהמשך ולאחר תיאום מוקדם, הגיעו הנאשם ודניאל ברכבו של דניאל סמוך לביתה של הקטינה א.ר. ברחובות ורכשו ממנה סם מסוכן מסוג חשיש בתמורה לסכום של 200 ₪ שמסר הקטין מ.ג. לדניאל. הנאשם ודניאל נסעו לביתו של הקטין מ.ג. ברחובות ומסרו לידיו את הסם.

פרט אישום שלישי

בהתאם לעובדות פרט האישום השלישי, ביום 08.07.13, החזיק הנאשם בסם מסוכן מסוג מריחואנה, בכמות שאינה ידועה במדויק למאשימה, לצריכתו העצמית, ללא שהיו בידו היתר על פי דין או רישיון מאת המנהל.

פרט אישום רביעי

בהתאם לעובדות פרט האישום הרביעי, ביום 11.07.13, בסמוך לשעה 17:20, החזיק הנאשם בביתו ברחובות, בסם מסוכן מסוג קנבוס במשקל 1.69 גרם נטו, ללא שהיו בידו היתר על פי דין או רישיון מהמנהל.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגישה בטיעוניה לעונש את חומרת מעשיו של הנאשם. הנאשם החזיק בסם מסוכן בארבעה מועדים שונים. עוד ציינה המאשימה כי הנאשם, למעשה, לקח חלק בסחר בסמים, למרות שעבירה זו לא יוחסה לו בכתב האישום.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם לפרט האישום הראשון נע בין הטלת מאסר מותנה לבין הטלת מספר חודשי מאסר וכן, הטלת קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי. כך גם בנוגע לפרטי האישום השלישי והרביעי. מתחם העונש ההולם לפרט האישום השני נע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר. כן, הטלת מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילה על תנאי.

לגישת המאשימה, תסקיר שירות המבחן הוא אכן תסקיר חיובי בפרמטרים אותה ביקשה לבדוק, אך שירות המבחן לא הצביע על פגיעה קונקרטית באם הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה. עוד ציינה ב"כ המאשימה כי לא עלה בידי הנאשם להוכיח כי אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לו מהרשעה לבין חומרת העבירה. המאשימה ציינה כי הרשעה אינה גוררת מיד החלטה בדבר אי גיוס לשירות צבאי.

עם זאת, לאור העדר עבר פלילי והתרשמות שירות המבחן, עתרה המאשימה לסטות ממתחם העונש ההולם, כך שהרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה ויוטל עליו צו של"צ בהיקף של 350 שעות, מאסר מותנה מרתיע,

קנס בסך 4,500 ₪ ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

המאשימה הפנתה לפסיקה רלוונטית אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הגיש טיעוניו לעונש בכתב והוסיף עליהם מספר דגשים בעל פה.

ב"כ הנאשם ציין כי "הרוח החיה" אשר עמדה מאחורי ביצוע העבירה המיוחסת לנאשם בפרט האישום השני היה דניאל. החלק הארי של העבירה בוצע על ידו ולא על ידי הנאשם. עוד ציין כי פרט אישום זה מקביל לפרט האישום הרביעי בכתב האישום שהוגש נגד דניאל, בו הואשם דניאל בתיווך בסם מסוכן והנאשם לא הוזכר שם כלל.

עוד הדגיש ב"כ הנאשם את התרשמות שירות המבחן מן הנאשם, מאורח חייו הנורמטיבי ומכך שהפנים את חומרת מעשיו ונטל את האחריות לביצוען. עוד התרשם שירות המבחן כי הסיכון להישנות עבירות דומות פחת.

ב"כ הנאשם ציין כי בתי המשפט החליטו לא פעם לא להרשיע נאשמים או לבטל הרשעתם של נאשמים שביצעו עבירות סמים, אף מקום שדובר בכמות גדולה יותר של סם, סוגים קשים יותר של סם ובסכומי כסף גדולים יותר.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, אשר ביצע את העבירות על גבול גיל הקטינות והוא נעדר עבר פלילי. ב"כ הנאשם ציין כי הרשעה בדין עלולה לפגוע קשות בנאשם אשר הינו צעיר לימים, עתודאי, המעוניין להתגייס לשירות צבאי וכן, ביכולות תעסוקה עתידיות.

ב"כ הנאשם ציין כי יש לתת את הדעת לכך שהנאשם היה "בגיר צעיר" בעת ביצוע העבירות וכן, לעקרון אחידות הענישה. משאחרים המוזכרים בכתב האישום המתוקן - נגזר דינם ללא הרשעתם, הרי שיש להתייחס בשוויון גם לנאשם, אשר חלקו היחסי בביצוע העבירות פחות יותר מחלקם של האחרים.

ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעתו של הנאשם ולהטיל עליו צו של"צ כהמלצת שירות המבחן. כן, עתר לא להטיל על הנאשם תשלום קנס או לחילופין, להתחשב בגובה הקנס מפאת מצבו הכלכלי.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה רלוונטית אשר יצאה תחת ידי בתי המשפט. כן, הוגשו תעודות הוקרה, מכתבי המלצה ותעודות הצטיינות ע"ש הנאשם.

שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן גולל קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 20 שנים, רווק, מתגורר עם משפחתו ברחובות, עתודאי לפני גיוס לשירות צבאי ולומד במגמת אדריכלות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע צער על מעשיו ומוכן לשאת בתוצאות מעשיו. עוד סיפר הנאשם לשירות

המבחן כי לאחר מעצרו, הפסיק לחלוטין לצרוך סמים וכך, בדיקת השתן שמסר בשירות המבחן, נמצאה נקיייה משרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי לנאשם מאפיינים ושאיפות נורמטיביות והוא מתפקד באורח תקין ונורמטיבי. הוא נעדר עבר פלילי ומאז ביצוע העבירות, לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים. שירות המבחן ציין כי לא התרשם כי לנאשם מאפיינים התמכרותיים וניכר כי הוא הפנים את חומרת מעשיו ומודע לחשיבות שמירת החוק. להערכתם, בעיתוי הנוכחי, פחת הסיכון להישנות עבירות דומות.

שירות המבחן ציין כי הרשעתו בדין של הנאשם עלולה לפגוע קשות בסיכויי גיוסו לצה"ל וביכולות תעסוקה עתידיות. ע כן, לאור זאת ולנוכח התרשמותו החיובית מן הנאשם, גילו הצעיר, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות ואורח חייו הנורמטיבי של הנאשם, המליץ שירות המבחן כי הרשעתו של הנאשם תבוטל וכי יוטל עליו צו של"צ בהיקף של 140 שעות.

דין

אין להקל ראש בעבירות בהן הורשע הנאשם. פגיעתן בערכים המוגנים אינה מבוטלת כלל ועיקר. רבות נכתב אודות נגע הפצת סמים מסוכנים ועל הצורך לבערו באמצעות ענישה מרתיעה (ראה למשל, ת"פ 18306-12-09 מדינת ישראל נ' סאמר פח'ר אלדין ואח' (נבו, 3.4.2011); ע"פ 2000/06 מדינת ישראל נ' ויצמן (נבו, 20.7.2006)).

ב"כ הנאשם עתר לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם באי הרשעה עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטרף שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

במקרה דנן, הנאשם ביצע את העבירות בהיותו מספר חודשים לאחר גיל 18. זו לו מעורבותו הראשונה והיחידה עם החוק. הנאשם בעל תעודת בגרות מלאה, עתודאי, למד במגמת אדריכלות, עתיד להתגייס לצה"ל.

נראה כי הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע פגיעה משמעותית בעתידו גם אם סוף דבר תתקבל החלטה לגייסו לצה"ל חרף הרשעתו, שכן יהיה בכך, לאור לימודיו בעתודה האקדמאית לפגוע בו בשירות עצמו. וכן באפשרויות תעסוקה עתידיות. ב"כ הנאשם אף הציג מכתב משלטונות צה"ל לפיו מועד גיוסו של הנאשם נדחה והחלטה סופית בעניינו תינתן עם סיום ההליך הפלילי המתנהל נגדו.

העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו בשנת 2012 ו-2013 וניכר, בהתאם להתרשמות שירות המבחן, כי

הנאשם הפנים את חומרת מעשיו ומודע לחשיבות שמירת החוק. מאז ביצוע העבירות ועד היום, לא נפתחו תיקים חדשים נגד הנאשם ובדיקת השתן שמסר בשירות המבחן נמצאה נקייה מהמצאות שרידי סם.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מקיים אורח חיים נורמטיבי, מחזיק במאפיינים ושאיופות נורמטיביות והוא אינו בעל מאפיינים התמכרותיים או עבריינים. הנאשם לומד ועובד, התנדב לטובת הקהילה ומעוניין להתגייס לצה"ל.

עוד יצוין כי ב"כ הנאשם הדגיש כי האחרים נשפטו בפני בית משפט לנוער ועניינם הסתיים באי הרשעה וזאת, למרות שחלקם בביצוע העבירות היה גדול יותר מחלקו של הנאשם. על כן, ציין, כי במסגרת עקרון אחדות הענישה והשוויון, יש לסיים גם את עניינו של הנאשם באי הרשעה. ב"כ המאשימה טענה כי השיקולים העומדים בפני בית המשפט לנוער הינם אחרים מאלו העומדים בפני בית משפט זה ומשבגר הנאשם ועבר את גיל 18, יש לתת בכורה לשיקולי ההרתעה על פני שיקולי שיקום.

אמנם, האחרים נשפטו בפני בית המשפט לנוער אשר שיקוליו הם אחרים ועל כן, אין מקום, ככלל, להפעיל את עקרון אחדות הענישה. אולם, פער הגילאים בין הנאשם לבין האחרים הינו מספר חודשים בלבד ועל כן, יש לתת את הדעת.

הנאשם ביצע את העבירות על סף גיל הקטניות. בית המשפט העליון נתן דעתו על נאשמים כדוגמת הנאשם שבפנינו וקבע כי גיל 18 אינו מהווה נקודת מפנה מוחלטת מקטניות לבגירות (ראה סוגיית "בגיר צעיר" כפי שהובאה בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 25.06.13)).

נראה, כאמור לעיל, כי הרשעה תפגע בנאשם פגיעה שאינה מידתית בנסיבות העניין וכי מתקיימות בעניינו של הנאשם נסיבות מיוחדות נוספות, המצדיקות סיום ההליך המשפטי בדרך של אי הרשעה.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי הרשעתו של הנאשם מיום 29.09.2014 תבוטל ויוטל עליו צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 140 שעות, בהתאם לתוכנית השל"צ שגיבש שירות המבחן.

מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי של צו השל"צ. באם לא יעשה כן, ניתן יהיה להפקיע את הצו, להרשיעו ולגזור את דינו מחדש.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך של 3,000 ₪ למשך שנה, לבל יעבור כל עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973.

ההתחייבות תחתם עוד היום - 01.07.15, שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

עותק ההחלטה יועבר אל שירות המבחן.

סמים שנתפסו במהלך החקירה - יושמדו.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"ד תמוז תשע"ה, 01 יולי 2015, במעמד הצדדים.